

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010648
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719010648.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.04.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. U., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/74/2019 zo dňa 27.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/74/2019 zo dňa 27.11.2020, bol obž. A. U. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 26.07.2019 v čase o 17.50 h v obci X., okres Zvolen viedol po parkovisku na ulici 1. mája pred pohostinstvom ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206, ev. č. ZV XXXPD, ktorého je vlastníkom, pričom pri cúvaní narazil zadnou časťou vozidla do pravej prednej časti osobného motorového vozidla zn. VW Passat ev. č. BL XXXVH vlastníka spoločnosti ALD Automotive Slovakia s.r.o., ktoré pred predajňou spoločnosti COOP Jednota zaparkoval zamestnanec spoločnosti P. N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C., A. XXXX/XX, pričom po obhliadnutí vozidiel z miesta nehody odišiel ešte pred príchodom hliadky PZ, ktorá pri následnom objasňovaní škodovej udalosti zistila, že vozidlo viedol napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č.k. 0T/27/2019 zo dňa 24.03.2019, právoplatným dňa 24.03.2019 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bol mu okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona, § 36 písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 53 ods. 1 Tr. zákona, na trest domáceho väzenia vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona, odsúdený po dobu výkonu trestu domáceho väzenia je povinný zdržiavať sa nepretržite v čase osobného voľna od 00.00 hod. do 24.00 hod. každý deň v byte u pani M. U. v E., K. 6, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, pričom toto obydlie môže opustiť len na nevyhnutne potrebný čas na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce a počas samotného výkonu pracovnej činnosti, a ďalej môže obydlie opustiť v pracovných dňoch v čase od 10.00 hod. do 13.00 hod. z dôvodu hľadania si zamestnania, povinnosť viesť riadny život a povinnosť podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a to:

- osobným identifikačným zariadením podľa § 4 zákona č. 78/2015 Z. z.,
- zariadením na kontrolu prítomnosti obžalovaného v určený čas a na určenom mieste podľa § 5 Zákona č. 78/2015 Z.z..

Podľa § 53 ods. 5 Tr. zákona, po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže odsúdený opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 53 ods. 4, § 51 ods. 3 písm. h), ods. 4 písm. g) Tr. zákona, súd obžalovanému ukladá povinnosť a obmedzenie spočívajúce v zákaze a príkaze :

- požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky,
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom Krajského súdu Banská Bystrica s miestom výkonu Okresného súdu Zvolen, výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, § 74 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojím odvolaním napadol okresný prokurátor vo Zvolene.

V dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že nesúhlasí s uloženým trestom domáceho väzenia, ktorý okresný súd obžalovanému uložil, keďže tento je neprimeraný s poukazom na okolnosti skutku ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného. Samotný obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia a aj keď sa nejedná o násilnú alebo iným spôsobom zvlášť závažnú trestnú činnosť, obžalovaný sa jej úmyselne dopustil napriek vyslovenému zákazu a to už po 4 mesiacoch od predchádzajúceho právoplatného trestného rozkazu.

Podľa prokurátora je teda zrejmé, že obžalovanému ani umiestnenie v cele policajného zadržania, následné prejednanie veci pred súdom a hrozba premeny trestu ho neodradili, aby ďalej nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Uvedené skutočnosti nemôžu ignorované ani napriek priznaniu obžalovaného, ktoré urobil. Sám obžalovaný je preukázateľne dlhodobo závislý od viacerých psychoaktívnych látok, pričom sa už aj podroboval liečeniu. Ak súd na toto liečenie poukázal, tak aj sám obžalovaný na pojednávaní priznal, že abstinenciu porušil a mal aj pozitívny test, z čoho vyplýva podľa prokurátora, že obžalovaný liečbu opakovane sabotuje.

Je pravdou, že súd si preveril, že obžalovaný žije v byte v spoločnej domácnosti so svojou starou mamou, takže sú formálne splnené podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia, avšak stará matka obžalovaného je dôchodkyňou a ako to vyplýva z lekárskeho záznamu, tak je priamym svedkom závislosti obžalovaného na psychoaktívnych látkach, pričom v prípade uloženia domáceho väzenia nebude spôsobilá sa starať a dávať pozor na obžalovaného. Predstava súdu, že za týchto okolností si sám obžalovaný nájde prácu, je podľa prokurátora nereálna. Trest domáceho väzenia pre obžalovaného nepredstavuje žiadnu represiu a taktiež mu nezabráni v obstarávaní si látok, od ktorých je závislý. Preto súdom uložený trest vôbec nenaplní svoj účel a preto ho nepovažuje za správny a zákonný. Navrhol preto, aby v tomto smere odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K tomuto odvolaniu prokurátora sa cestou svojho obhajcu vyjadril aj obž. A. U.. Z vyjadrenia je zrejmé, že názor prokurátorky o nezákonnosti uloženého trestu domáceho väzenia nepovažuje za správny, ale práve rozsudok Okresného súdu vo Zvolene je zákonný. Dopusil bol len 1-krát súdne trestaný, aj keď je pravda, že v doprave bol síce aj 3-krát priestupkovo postihnutý, avšak za banálne priestupky, na hlavnom pojednávaní na súde urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, nahradil spôsobenú škodu, nedopustil sa žiadneho závažného protiprávneho činu a aj znalecké posudky znalcov hovoria o tom, že nie je pre spoločnosť nebezpečný. Pred spáchaním tohto skutku pracoval ako ošetrovateľ, kde bol s ním rozviazaný pracovný pomer práve z dôvodu spáchania úmyselného prečinu a preto ďalej už nemohol pracovať v štátnej správe. Napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za správny a zákonný a preto navrhol, aby súd odvolanie prokurátorky zamietol.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa obž. A. U. nedostavil, avšak cestou svojho obhajcu predložil žiadosť, aby sa verejné zasadnutie na súde uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného A. U. prítomný na verejnom zasadnutí krajského súdu potom v konečnom návrhu uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaním okresného prokurátora, obžalovaný oľutoval trestnú činnosť, nahradil spôsobenú škodu, pričom v celom rozsahu poukázal na ich písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a navrhol ako nedôvodné toto odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že v celom rozsahu trvajú na písomne podanom odvolaní, trest domáceho väzenia, ktorý obžalovanému uložil prvostupňový súd, nepovažujú za zákonný a preto navrhol, aby v tomto smere odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanému uložil nimi navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Tak, ako to vyplýva z predloženého trestného spisu a aj z odvolania prokurátora, obžalovaný na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil vyhlásenie, ktorým sa priznal k spáchanej trestnej činnosti, oľutoval trestnú činnosť a prvostupňový súd potom ani nevykonával dokazovanie ohľadne vine, ale len ohľadne trestu a to aký druh trestu mu má byť za takto priznanú trestnú činnosť ukladaný.

Z tohto potom aj vplývala prieskumná povinnosť krajského súdu pri preskúvaní okolnosti, za akých došlo k uloženiu trestu obžalovanému a po preskúmaní trestného spisu krajský súd musí konštatovať, že v podstate skutočne obžalovaný A. U. bol doposiaľ len 1-krát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. OT/27/2019 zo dňa 24.03.2019 za prečin v doprave, keď požíval alkoholické nápoje a následne viedol osobné motorové vozidlo, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov, ktorá skúšobná doba mu skončila dňa 25.03.2020 a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov.

Danej trestnej činnosti tak, ako je zrejmé, sa dopustil obžalovaný dňa 26.07.2019, to znamená asi po 4 mesiacoch od právoplatnosti odsúdenia vyššie označeným trestným rozkazom, kedy viedol vozidlo a spôsobil dopravnú nehodu poškodenému napriek tomu, že mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov.

V tomto smere je prvostupňový rozsudok správny a zákonný a vo všetkých svojich výrokoch aj dostatočne odôvodnený.

Otázka uloženého trestu domáceho väzenia je dostatočne vysvetlená prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 5, 6, kde prvostupňový súd uviedol, čo ho viedlo k takémuto druhu trestu a krajský súd sa s týmto názorom prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožnil.

Nepriklonil sa k názoru prokurátora, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody práve preto, že obžalovanému bol uložený ďalší trest zákazu činnosti a navyše mu bola uložená aj ochranná protialkoholická a protitoxikomanická liečba ústavnou formou a aj vzhľadom na malú nebezpečnosť konania obžalovaného je súd toho názoru, že takýto trest je v súčasnosti pre neho dostačujúci, s prihliadnutím aj na to, že je veľmi pravdepodobné, že pri skúmaní toho, či sa obžalovaný osvedčil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, môže súd rozhodnúť aj o tom, že mu pôvodne 4-mesačný podmienečný trest odňatia slobody premení a bude musieť tento trest vykonať. Za týchto okolností preto krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo všetkých svojich výrokoch za správny a zákonný, odvolanie prokurátora nie je dôvodné a preto ho jednohlasne podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.